

Bemærkninger til forslaget

Landbruget ejer og forvalter 2/3 af Danmarks areal. Det er et meget stort ansvar, og det betyder, at befolkningen har krav på fuld indsigt i landbrugsbedrifternes aktiviteter for så vidt angår forurening, dyrevelfærd, og hvor meget økonomisk støtte samfundet bidrager med til landbrugene.

Betydelige dele af befolkningen tvivler på, at den uforholdsmæssigt store husdyrproduktion, der bygger på en enorm import af foder fra andre verdensdele, er i samfundets interesse, når omkostningerne for samfundet i form af gødningstab og medicinforbrug tages i betragtning. Også pesticidesprøjtning på markerne forholder store dele af befolkningen sig skeptisk til. Samtidig har det vist sig, at de offentlige myndigheder har svært ved at kontrollere forbruget af gødning, sprøjtemidler og antibiotika, blandt andet på grund af ulovlig import fra udlandet.

Med offentlighedens adgang til oplysninger om landbrugsbedrifters miljødata og offentlig økonomisk støtte bliver det ikke længere en privat sag, hvor store veksler landmænd kan tillade sig at trække på naturen og dyrenes velfærd. Det er klart, at udsigten til økonomisk vinding kan drive nogle landmænd til meget, mens andre har en høj moral, og forslagsstillerne synes ikke, det bør være en hemmelighed for offentligheden, hvem der opfører sig hvordan.

Det er ikke privatøkonomiske forhold, befolkningen skal have indsigt i. Det drejer sig derimod om indsigt i oplysninger på linje med de oplysninger, som virksomhedsregnskaber for aktieselskaber skal give adgang til, for så vidt angår industrien.

CHR-registret (Centralt HusdyrbrugsRegister), hvor al dansk kvæg er registreret via deres øremærker, er i dag offentligt tilgængeligt og anvendes f.eks. til at tjekke, at økologer ikke eksporterer deres kalve, hvilket ville være mod de økologiske regler.

Det har vist sig at være svært at få oplysninger om hektarstøtte på bedriftsniveau fra de offentlige registre, når der er anmodet om aktindsigt. Det er en af grundene til, at forslagstillerne finder, at der er behov for at hente oplysninger ved kilden. Sager om brug af ulovlige sprøjtemidler eller udførsel af sprøjtede pro-

dukter, når der er modtaget offentlig støtte til ikke at sprøjte, samt sager om ulovlig import af sprøjtemidler og gødning har vist, at det er meget vanskeligt for Plantedirektoratet at afsløre disse forhold. For disse få brodne kar vil det have en præventiv virkning, at de ved, at lokalbefolkningen har mulighed for at sammenholde de markaktiviteter, lokalbefolkningen altid har kunnet følge med i, med, hvad landmanden opgiver af oplysninger.

De oplysninger, interesserede borgere og journalister har brug for adgang til, er sprøjtejournaler, medicinlogbog, for så vidt angår antibiotikadoser, størrelsen af økonomiske tilskud som hektarstøtte, dyretilskud og miljøstøtte, antallet af dyreenheder, gødningsforbrug, indkøb af foder og indholdet af kvælstof i avlede produkter til udregning af kvælstoftabet. Ejendommens kvælstoftab i forhold til arealet skal udregnes.

Oplysningerne skal være offentligt tilgængelige på internettet, hvis landmanden har adgang hertil.

Med vedtagelsen af lovforslag nr. L 110 om landbrugets brug af gødning sidste forår, jf. folketingsåret 2002-03, er det allerede planlagt, at ansøgning om hektarstøtte, indgivelse af markplaner og gødningsregnskab skal kunne anmeldes i samme skema. Landbrugets Rådgivningscenter har indrettet sine bedriftsløsningsskemaer, så de kan overføres direkte til Plantedirektoratets skemaer for gødningsregnskaber, og forslagsstillerne forventer, at det også bliver sådan med hektarstøtteansøgningerne. Sidste år benyttede halvdelen af landmændene sig af muligheden for elektronisk overførsel af gødningsregnskab fra bedriftsløsningsskema til Plantedirektoratets hjemmeside. Der skal arbejdes for, at sprøjtejournaler løbende bliver offentligt tilgængelige med samme tidsfrist, som der i dag gælder for, at journalen skal føres på papir.

De meget diffuse forhold omkring gødningstab fra landbruget gør, at der er et stærkt behov for at få opgjort tabet af kvælstof og gerne også tabet af fosfor på de enkelte bedrifter. Det vil først og fremmest indebære, at landmanden selv får syn for sagen. Landbrugene har ret til at bruge store mængder gødning, for at de